

ΜΗΧΑΛΗΣ

ΣΥΝΑΡΜΟΗ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἄπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἑως ἑκάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΝΤΗΣ

ΑΙ ΣΥΜΜΑΧΙΑΙ

Ἐν τῷ «Αἰῶνι» τῆς προχθὲς ἐδημοσιεύθη μακρὰ μελέτη περὶ τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῶν ἐφισταμένων καὶ ἐπιδιωκομένων ἐν Εὐρώπῃ συμμαχιῶν. Συντάκτης τῆς ἐν λόγῳ μελέτης, ἐφ' ὅσον ἠδυνήθημεν νὰ μαντεύσωμεν, φαίνεται ὁ κ. Ἀθανάσιος Παπᾶ Λουκά Εὐταξίας, ὁ γνωστός ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κολωνίας.»

Ὁ ἐν λόγῳ ἀρθρογράφος, παραδεχόμενος ὡς γεγονός τὴν αὐστρογερμανικὴν συμμαχίαν, εἰς ἣν λόγῳ μὲν ἐμπαθείας καὶ πεισματος ἡ Ἰταλία, λόγῳ δὲ συμφερόντων καὶ ἀντιπαθείας πρὸς τὴν Ρωσίαν ἢ Σερβίαν καὶ ἡ Ρουμανία προσχώρησαν, βλέπει ἀντιτασσομένην εἰς τὸν αὐστρογερμανικὸν τοῦτον σύνδεσμον ἄλλην συμμαχίαν μεταξὺ Ρωσίας, Γαλλίας, Μαυροβουνίου καὶ Βουλγαρίας. Καὶ τὴν μὲν πρώτην συμμαχίαν βλέπει συντελουμένην δαπάναις τῆς Ρωσίας, τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Αὐστρίας· δηλαδὴ παραδέχεται ὅτι μερικαὶ τῶν συμμάχων θὰ φάγωσιν αὐταὶ ἐαυτάς· τὴν δὲ δευτέραν δαπάναις πάλιν τῆς Τουρκίας καὶ ὅλων τῶν ἡγεμονικῶν οἰκῶν τῆς Ἰλλυρικῆς χερσονήσου. Εἰς τὴν Τουρκίαν χορηγεῖ ὁ πολὺς συμμαχογράφος τὸ ἀνεξήγητον πρόσωπον πλήρους οὐδετερότητος. Οὐδετέρων δὲ παραδέχεται καὶ τὴν Ἀγγλίαν, ἐκτὸς ἐάν, ἐλθόντων εἰς τὰ πράγματα τῶν συντηρητικῶν, προσχωρήσῃ αὐτὴ εἰς τὸν αὐστρογερμανικὸν σύνδεσμον.

Ἀπέναντι λοιπὸν τῶν ἐνδεχομένων τούτων ἐξετάζει τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ πρότερον ἀναμετρήσῃ τὰ ἀποτελέσματα τῆς νίκης τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἑτέρας τῶν δύο ἐνώσεων.

Ἐν περιπτώσει νίκης αὐστρογερμανικῆς, πλὴν τῶν ἄλλων ἀκρωτηριάσεων, περιτομῶν, νεοπλασμάτων, ἀπερ καταστρώσει ἐπὶ τοῦ χάρτου, ἡ βόρειος Μακεδονία πίπτει γέρας εἰς τὴν Σερβίαν. Ἡ δὲ νότιος Μακεδονία καὶ ἡ ἄνω Ἡπειρος γέρας εἰς τὴν Αὐστρίαν. Συγχρόνως σύμπασα ἡ Θράκη τάσσεται ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπιτροπὴν αὐτῆς· ἡ Τουρκία σχεδὸν ἐξορίζεται τῆς Εὐρώπης—ὡς ἀμοιβὴ βεβαίως τῆς οὐδετερότητος· ἢν πρόκειται, κατὰ τὸν ἀρθρογράφον, νὰ φύλαξῃ κατὰ τὸν πόλεμον.

Ἐάν ὅμως ἡττηθῇ ἡ αὐστρογερμανικὴ συμμαχία, τότε εἰς μὲν τὸ Μαυροβουνιον προσαρτᾶται ἡ βόρειος Μακεδονία μετὰ τῆς ἄνω Ἡπείρου, εἰς δὲ τὴν Βουλγαρίαν ἡ Θράκη,

καὶ μὲ τὸν καιρὸν ἢ νότιος Μακεδονία, μὲ τὸν καιρὸν δὲ ἀκόμη καὶ αὐτὴ ἢ κυρίως Ἑλλάς.

Ὁ ἀναγνώστης βεβαίως περιμένει μετὰ τὴν σύντομον αὐτὴν ἀνάλυσιν τῆς περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν δύο ἀντιμετώπων συμμαχιῶν μελέτης τοῦ κ. Εὐταξίου, ὅτι ὡς συμπέρασμα διὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς μακρᾶς διατυπώσεως τῶν καταστρεπτικῶν διὰ τὸν Ἑλληνισμόν συνεπειῶν τῆς νίκης τῆς μιᾶς συμμαχίας καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς νίκης τῆς ἄλλης συμμαχίας, ἤθελε παραδεχθῆ ὅχι μόνον τὴν πλήρη ἀποχὴν καὶ ἀπὸ τῆς μιᾶς καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλης, ἀλλὰ καὶ τὴν πλήρη καταπολέμησιν καὶ τῆς μὲν καὶ τῆς δέ. Ἡ φυσικὴ λογικὴ ἐκάστου ἀπέναντι δύο ἐχθρῶν, ἐχόντων κατ' αὐτοῦ ὑψωμένον τὸν λόγον τοῦ πυροβόλου ἢ προβαλλόντων ἐναντίον του τὴν αἰχμὴν ἐγχειριδίου, μίαν καὶ μόνην θὰ τῷ ἐπέπνεεν ἰδέαν σωτηρίας, νὰ ρῆξῃ ὁδὸν ἀνά μέσον τῶν δύο καὶ νὰ διαφύγῃ οὕτως ἀφροτέρους. Ἐάν δὲ ἐπρόκειτο νὰ πέσῃ, εἰς πάντα γενναίων ἀνδρῶν, σώζοντα ἄστυα τὰ ἀνδρικό γυνώρισμα, θὰ τῷ ἦτο ἀδιάφορον ἂν ἐκ μιᾶς ἢ δύο ἢ καὶ πλείονων βολῶν θὰ ἐπιπτεν.

Ἄλλ' ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς γερμανικῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κολωνίας» κ. Εὐταξίας ἄλλοιαν ὁλως ἔχει ἰδέαν περὶ τοῦ ἀπλουστάτου αὐτοῦ ἐνστικτοῦ τῆς αὐτοσυντηρήσεως. Ὡς Ἕλλην συγκεντρῶναι τὴν εὐλάβειάν του εἰς μόνον τὰ ἀρχαῖα ρητὰ, καὶ αὐοῖν, λέγει, κακοῖν προκειμένοι, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς» δογματίζει, «ὀφείλουσι νὰ κριθῶσιν εἰς τὴν αὐστρογερμανικὴν συμμαχίαν, θεωροῦντες ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει αὐτὴν ὡς τὸ μὴ χεῖρον κακόν.»

Βλέπετε ὅτι ὁ κ. Εὐταξίας προκειμένου περὶ τῆς Ρουμανίας παραδέχεται ὅτι δύναται νὰ ὑπαγορεύσῃ ἄστυ εἰς τὸσον ἰσχυροῦς συμάχους, ὡς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν, ὅταν πρόκειται νὰ προσέλθῃ μέλος τῆς συμμαχίας τῶν· προαγγέλλει μάλιστα ὅτι διὰ μακρῶν θέλει μᾶς τὴν ἀποδείξει μεγάλην δύναμιν, λαμβάνουσα ὅλην τὴν ρωσικὴν Βεσσαραβίαν γινομένη κυρία ἀφροτέρων τῶν ὀχθῶν τοῦ Δουναβίου, ἐκτεινομένη μέχρι Ρουτσουκίου, προσαρτῶσα δὲ καὶ τὰς ἐν Αὐστρίᾳ ρουμανικὰς ἐπαρχίας. Προκειμένου δὲ περὶ τῆς Σερβίας τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἀναγνωρίζει καὶ εἰς αὐτήν. Ἀλλὰ περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἑλληνισμοῦ γράφων, ὡλεῖ καὶ ἐκεῖνην καὶ αὐτὸν νὰ κριθῶσιν ἄνευ ὄρων, οἷον εἰ ἀντιθέμενοι εἰς τὸ ἔλεος τοῦ νικητοῦ, εἰς τὴν αὐστρογερμανικὴν συμμαχίαν.

Ἐπάρχει παράδοσις ἱστορικὴ μαρτυρούμενη διὰ γεγονό-

των δι' αἰγίους τινες Ἴνδοι κατώρθωσαν νὰ διακόψωσιν ἐν ἑαυτοῖς πᾶν φαινόμενον ἔγνος ζωῆς καὶ νὰ ταφῶσι ζῶντες ἐπὶ μίαν μέχρι δύο ἐβδομάδων, ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ μονάρχου καὶ φρουρᾶν στρατιωτικῆν, νὰ νεκραναστῶνται δὲ ἔπειτα ἀφοῦ εἶχον διανύσει τὸ ἐπαγγελμένον στάδιον τῆς νεκροφανείας. Εἰς τὴν δοκιμασίαν λοιπὸν αὐτὴν θέλει νὰ βάλῃ τὴν Ἑλλάδα ὁ κ. Εὐταξίας, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ ἄξιους Ἴνδου ἀγίου, διότι ἡμεῖς ἀκόμη δὲν τὸν ἤκουσαμεν δι' ἄριστον, ὥστε νὰ μᾶς ὑποσχεθῇ ὅτι ἀφοῦ θάψῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμόν ἐπὶ δὲν ζεύρομεν πόσους αἰῶνας ὑπὸ αὐστριακὴν κυριαρχίαν, κατόπιν θὰ ἰδῇ ἀγγέλους ἐξ οὐρανοῦ καταβαίνοντας ἵνα κυλίωσι τὸν λίθον καὶ ἀναβιώσωσιν ἐκ τοῦ τάφου οἱ νεκροί.

Νὰ εἶξαι τοῦλάχιστον τὴν δόξαν τῆς πρωτοτυπίας ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ ἀρθρογράφος τοῦ «Αἰῶνος», διὰ τὴν ἐξηγήσωμεν τὸν φιλαυστριασμόν του διὰ τῆς καινομανίας! Ἀλλὰ τὸ δοκίμιον τῆς ὑποταγῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Αὐστρίαν εὐτυχῶς τὸ πρῶτον προήλθεν ἐξ αὐστριακοῦ ἐδάφους, ὑπὸ τοῦ Τριστίνου συντάκτου τῆς «Νέας Ἡμέρας», ἀλλὰ καὶ ἡ δευτέρα δοκιμὴ δὲν εἶνε καθαρῶς ἑλληνικὴ, ἐν ληρῇ ὑπ' ὄψιν ὁ τίτλος τοῦ γράφοντος ὡς ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ἐρημορίδος τῆς Κολωνίας.»

Ἡ ἐνστάσις τῶν αὐστριακῶν θὰ εἶνε αὕτη καὶ μόνη: Λοιπὸν, ἀποκρούετε τὰς συμμαχίας; Καὶ τότε τί θὰ κάμετε; Δὲν ἀποκρούομεν κενὴν συμμαχίαν, ὅπως καὶ ἄλλοτε ἀπαντῶντες εἰς τὴν «Νέαν Ἡμέραν» εἶπομεν ἀλλὰ καὶ δὲν παραδίδόμεθα εἰς οὐδεμίαν συμμαχίαν διότι ἂν τὸ ἡτῆσθαι εἶνε ἀνθρώπινον, τὸ παραδίεσθαι ἀνεῦ ἀντιστάσεως εἶνε αἰσχρὸν. Καὶ διατί θὰ θυσιάσωμεν ἀναιμάκτως καὶ τὴν Ἡπειρὸν, καὶ τὴν Θράκην, καὶ τὴν Μακεδονίαν; Καὶ διατί δὲν θὰ δυνηθῶμεν κελῶς κυβερνώμενοι νὰ μορφώσωμεν δυνάμιν ὄχι διακοσίων χιλιάδων τοῦ κ. Τρικούπη, ἀλλὰ βεβαιωτάτων ἑκατόν; Καὶ διατί ἔχοντες τὴν ἰσχύϊν ἡμῶν ὡς φίλοι δὲν θὰ ἔχωμεν διπλάσιαν τοιαύτην ὡς ἔχθοι; Καὶ διατί δὲν θὰ γίνωμεν ἡμεῖς οἱ ἀληθεῖς ταραξίαι τῆς Ἀνατολῆς, δυνάμενοι νὰ προσεταιρισθῶμεν ἕστω καὶ διὰ θυσιῶν τοὺς Ἀλβανούς καὶ ἔχοντες τὰ δύο τρίτα τῆς Μακεδονίας καὶ πολλὴν Θράκην ὑπὸ τὴν διάθεσίν μας; Καὶ διατί δὲν θὰ ἐκλέξωμεν τὸν σύμμαχον τῆς ὥρας καὶ τῆς στιγμῆς, ἀφοῦ δὲν δυνάμεθα προηγουμένως νὰ ἐκλέξωμεν συμμαχούς, τοῦ κ. Εὐταξίου προτεινόντος ἡμῖν ἐκ τῶν προτέρων ὄχι συμμαχούς, ἀλλὰ ρικητάς; Ποῖον ἔθνος κατέπεσε τόσον πολὺ, ἡλαττώθη τόσον πολὺ ἠθικῶς, ἠσθάνθη τοιαύτην ἐκλυσιν δυνάμεων, ἀπέπεσε πᾶσαν ψυχὴν, διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἐκ τῶν προτέρων τὸν κατακτητὴν αὐτοῦ; Εἰς ποίαν σελίδα τῆς ἔθνικῆς μας ἱστορίας ἀνεκάλυψε τὸ αἶσχος τοῦτο τὸ ἔθνικόν ὁ κ. Εὐταξίας καὶ συμβουλεύει νὰ τὸ διπλώσωμεν τῶρα καὶ νὰ τὸ παχύνωμεν, βαπτιζόμενοι οἱ χεῖροι τῶν ἔθνων καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τῶν φυλῶν;

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὰ τῶν ἐπισήμων ὑποψηφιοτήτων πάλιν ἔθαλωσαν ὁ κ. Σκουζὲς δὲν ἀκούεται ἀκούεται δὲ τῶρα ὁ συνταγματάρχης τοῦ ἵππικοῦ κ. Σούτζος.

Τηλεγράφημα σημερινὸν ἐξ Ἀρτας ἀγγέλλει τὴν σύλληψιν τοῦ διαβόητου ληστάρχου Γ. Σουλιώτου κρυμμένον εἰς

τὸ σπήτι τοῦ Ν. Καλλίνης ὡς κλεπταποδόχου. Ὁ ἐν λόγῳ ληστάρχος ἐξηκολούθει νὰ τρέχῃ τὰ βουνὰ καὶ τοὺς κάμπους ἀπὸ τοῦ 1877 μέχρις Αὐγούστου ε. ε. κατ' ἀρχὰς μὲν ὡς ὑφιστάμενος ὑπὸ τὸν Νταβέλην κατόπιν δὲ ἐνωθεὶς μετὰ τῆς συμμορίας τοῦ Λεωνίδα Χατζῆ Μπίρου ἀπετέλεσεν ἰδίαν συμμορίαν ὡς ἀρχηγὸς ἐνήργησε πλείστας αἰχμαλωσίας ὀθωμανῶν καὶ χριστιανῶν ἐν Ζαγορίῳ καὶ ἀλλαχοῦ. Μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων του ἦσαν καὶ καϊμακάμηδες καὶ συμβουλιῶν ὀλοκλήρον καὶ ὁ Μεχμέτ πασσᾶς τοῦ μακεδονικοῦ σαντζακίου, πλείστους δὲ φόνους ἔκαμε, πρὸ δύο ὁ ἑτῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἐλήστευσε τὸν Μεχμέτ βέην. Πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν περιώδευσε Πειραιᾶ, Πάτρας καὶ Λευκάδα.

Ἡ Νομαρχία κατήγγειλε τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων Ἀθηνῶν τῆς 3ης Ἰουλίου, διότι δὲν συνεμορφώθησαν πρὸς τὰς κειμέναις διατάξεις περὶ παραδόσεως τῶν ἐκλογικῶν εἰδῶν μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς εἰς τὴν Στρατιωτικὴν δυνάμιν. Ὡστε λόγος ἀκυρώσεως;

Ἐξεδόθησαν ἀρκετὰ ἀργὰ, ἀλλὰ πάλιν καλὰ, τὰ ἐντάλματα συλλήψεως κατὰ τῶν ἐν Δήλῳ παραδόντων τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις καὶ ἐφυλακίσθησαν οἱ καθ' ὧν τὰ ἐντάλματα. Ὁ ἐκ Συροῦ ἀνταποκριτὴς μας ἐπιστέλλων ἡμῖν ἐκεῖθεν τὴν εἰδήσιν, ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του πῶς συγχρόνως δὲν ἐτιμωρήθησαν καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τῶν σκαπανέων καὶ ὁ δόκιμος τοῦ βασι. ναυτικοῦ καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθακτηρίου καὶ δύο τηλεγραφεῖται καὶ εἰς ἐνωμοτάρχης καὶ εἰς λογίς καὶ χωροφύλακες καὶ σκαπανεῖς, οἵτινες ὅλοι ἐν σώματι μετέδωκαν εἰς τὸ λοιμοκαθακτηρίον καὶ ἐμέθυσον καὶ ἐσυμποσίαζον καὶ ἠτέλεινον καὶ ἐλευθεροκοινῶνουν. Ἡμεῖς ὅμως δὲν ἐκφράζομεν τὴν ἰδικὴν μας, διότι ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ τιμωρῶνται ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ἀρχῶν μας ὅλοι οἱ κακούργοι, ἡ Ἑλλάς ὅλη θὰ μετεβάλλετο εἰς φυλακίαν.

Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις, ἐξεδόθησαν ἐντάλματα συλλήψεως κατὰ τοῦ ὑπολοχαγοῦ ὑπηρεσίας, Κρίτσα, νομιζόμεν, τοῦ δοκιμοῦτοῦ ναυτικοῦ Ἀννίβα Λάσκου, τοῦ ἐπιστάτου Ἰω. Δούνια, τοῦ τηλεγραφετοῦ Μαλατέστα, τοῦ ἐνωμοτάρχου τῆς ὑπηρεσίας, τοῦ φύλακος Καρτεροῦ καὶ ἄλλων.

Φαντασθῆτε τῶρα ὑπηρεσίαν λοιμοκαθακτηρίων ὑπὸ τὸν ἀρχίατρον Λομβάρδον.

Χαριστάτη σκηνὴ συνέβη σήμερον τὸ πρῶτὸ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Πτωχὸς διανομὴς τῶν «Καιρῶν» τοῦ Κανελλίδου, μὴ γνωρίζων οὔτε τὸν κύριόν του οὔτε τὸν κύριον τοῦ κυρίου του, ἄρσπε τὸ φύλλον εἰς ἕνα τῶν δύο ἀπὸ τίνος φρουρούντων ἀστυνομικῶν κλητῆρων. Ὁ ἄλλος ὅμως ἰδὼν τὴν κεφαλίδαν, ὄμᾳ κατόπιν τοῦ συναδέλφου του καὶ «δὸς το πῖσου, βρέ,» φωνάζει μετ' ἀπελπισίας. Ὅτε κλητῆρον καὶ οἱ δύο τὸν διανομέα, νὰ τοῦ δώσουν πῖσος τοὺς «Καιρούς.» Ὡ ἦθη, ὦ καιροί!

Τὸ πρῶτον δημόσιον κατάστημα τὸ ὁποῖον ἐν ἀγαλλιᾶσει ἐχαιρετήσαμεν περιελθόντες σήμερον τὰς καινουργεῖς καὶ ἐπαστραπτούσας αἰθούσας καὶ διαδρόμους του εἶνε τὸ τῶν Ταχυδρομείων, ὀρειλόμενον ἤδη εἰς μοναδικὸν ζῆλον τοῦ κ.

Μανσόλα, τὸν ἐπίμονον καὶ ἐνθουσιώδη ὑπὲρ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας. Χαρὰ θεοῦ εἶνε, καὶ βασιλεύει ὅλα τῶν ἄλλων δημοσίων γραφείων τὸ περὶ τὴν ὁδὸν Σταδίου οἰκοδόμημα τὸ ἀπὸ στρατῶνος τῶν πυροσβεστῶν διασκευασθὲν εἰς περιεπαλῆς ταχυδρομικὸν κατάστημα, ὡς νὰ ἐθαυματούργησαν ἐκεῖ μέσα αἱ δυνάμεις τῆς θελήσεως καὶ τῆς φιλοκαλίας.

Ἡ ἐξωτερικὴ αὐτὴ εἰς πᾶσιν τῆς ἐποχῆς κυκλοτερώς ἐκτείνονται αἱ διάφοροι θυρίδες τῆς παραλαβῆς καὶ τῆς διανομῆς, εὐπρεπισμένα, ἐπιγεγραμμένα, ποιικίλαι, πλουσίως καταμερισθείσης καὶ διαιρηθείσης τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς τὰ δωμάτια τῆς ἐπιστάσιος, φωτεινὰ εὐρύτατα, μετὰ τὰς διακλαδώσεις καὶ ὑποδιαίρεσεις τῶν ἡ Εὐρώπῃ, αἱ νῆσοι, ἡ Στερεὰ καὶ ἡ Πελοπόννησος, ἐκάστη κατέχουσα τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῆς θέσιν ἐν κανονικοῖς διαμερίσμασι· δωμάτια ἰδιαιτέρα διανομῶν, ἰδιαιτέρα τῆς ἀποθέσεως τῶν σάκκων κίβωτια, καινουργότης, στιλπνότης, τάξις, εὐρυχωρία, ἀκρίβεια. Μόνον οἱ στέλλοντες ἐφημερίδας ἀναγκάζονται νὰ κάμωσι κοπιώδεις γύρους ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου ὅπου θὰ ζυγισθῶσιν αἱ ἐφημερίδες εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον ὅπου θ' ἀγοράσωσι γραμματόσημα, καὶ πάλιν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸ πρῶτον σημεῖον διὰ νὰ τὰς δώσωσιν καλὸν θὰ ἦτο νὰ παρτίχετο εὐκολία τις. Ἐπειτα τὸ ἐπάνω πάτωμα, τὸ ἀνήκον εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τὴν αὐτὴν τέρψιν παρέχει εἰς τὸν περιερχόμενον τὰ καλλιτεχνικῶς παρατεταγμένα δωμάτια τοῦ Διευθυντοῦ, τοῦ ὑποδιευθυντοῦ, τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων, εὐπρεπῆ, ἀναπαυτικὰ, φιλοκαλῶς ἐστολισμένα· τοῖχοι, θύραι, δάπεδον, ὀροφὴ, γωνία, παράθυρα, ἀναδίδουσι τὸ ἀραιὰ ἐκεῖνο τῆς καινουργότητος, σημεῖα νέας ζωῆς, νέας περιόδου, ἀρχαμένης ὑπὸ οἰωνοῦς εὐέλπιδας. Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ κ. Διευθυντοῦ περιεργάσθημεν ἀναρτῶμενον πίνακα συννοῦντα τὰς προτομὰς ὄλων τῶν Διευθυντῶν τοῦ Διεθνoῦς Ταχυδρομικοῦ Συνδέσμου. Ὑπεράνω διακρίνεται ὁ πολὺς Στέφαν, ὁ μεγαλοφύεστερος τῶν ταχυδρομικῶν ἀναμορφωτῶν ἐχαιρετήσαμεν δ' ἐν τῷ μέσῳ καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἡμετέρου κ. Μανσόλα. Αἱ εἰκόνας τῶν κατὰ καιροὺς Διευθυντῶν τοῦ Ταχυδρομείου μας ἀναρτηθῆσονται ἐν τῷ εὐρεῖ προδόμῳ, τῷ κειμένῳ ἐν τῷ μέσῳ, κοσμηθησομένῳ καταλλήλως. Ἡλεκτρικοὶ κώδωνες καὶ τηλεφῶνον συμπληροῦσι τὴν τελειότητα τῆς ὑπηρεσίας. Τοιαύτη ἡ ἐντύπωσίς μας, εὐάρεστος, ὑπερβάσα τὰς προσδοκίας μας, διοχτευσμένη εἰς συγχαρητήρια καὶ εἰς εὐχὰς ὑπὲρ συντηρήσεως καὶ τελειώσεως τῆς ταχυδρομικῆς ἀρμονίας καὶ προόδου, καὶ ἐπεκτάσεως μετ' ἴσης ἐπιτυχίας καὶ εἰς τὰ ἄλλα δημόσια γραφεῖα, τὰ ζοφερὰ καὶ ἀτάσθαλα.

Ὁ σιδηρόδρομος τῆς Λαρίσσης φαίνεται ὀρουρούζικος. Καὶ ἐκ δευτέρου ἐξετροχιάσθη, ὄχι πλέον ἕνεκα τῆς ἀθλίας κατασκευῆς του, ἀλλ' ἕνεκα τῆς μέθης τοῦ μηχανικοῦ τοῦ διευθύνοντος τὴν ἀμαξοστοιχίαν. Εὐτυχῶς οὐδὲν θίμα ἐχομεν ν' ἀναγράψωμεν.

Ἡ Φυσικὴ βεβαίως διδάσκεται ἐν τοῖς Γυμνασίοις διὰ πειραματικῶν ὀργάνων, ἀλλὰ τὰ ὄργανα αὐτὰ καθ' ἑ μᾶς ἐπιστέλλει εἰς εὐρίσκονται εἰς ἑλληνικὴν κατάστασιν παρερριμένα ἐντὸς ὑπογείου, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν Διεύθυνσιν τῶν ἀμαθῶν ἐπιστατῶν τῶν Γυμνασίων. Ἐνθ' ἡ ὀργανοθήκη ἄλλου, ἐν Κων(πόλει, φέρ' εἶπαι, ἐν αὐταῖς ταῖς ἐπαρχίαις, ἀποτελεῖ τὴν κομψοτέραν αἰθούσαν, ἡ ἀνατίθεται. εἰς τὴν ἐπιστάσιαν αὐτοῦ τοῦ Γυμνασιάρχου ἢ τοῦ εἰδικοῦ Καθηγητοῦ τῶν φυσικομαθηματικῶν. Ἐδῶ, εἰς τὰ ὑπόγεια, φέρδην μίγδην, ἀεραντλία τεθλασμένα, μηχαναὶ κατασυντριμμένα,

κομμάτια ἀνω κάτω, ὡς ἐμπορεύματα ποιὸς ἔχει παλῆρὰ σίδερα, παλῆρὸ μολύβι διὰ πόλεμον.

Παρακαλοῦμεν τὸν κ. ὑπουργόν νὰ διατάξῃ καταγραφὴν καὶ ἀρῆ τὴν τήρησιν τῶν ὀργάνων ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀμαθῶν ἐπιστατῶν, καθιστῶν ὑπευθύνους τοὺς Γυμνασιάρχους.

Ἐκ Ναυπάκτου τηλεγραφοῦσιν ὅτι τὰ μεταβατικὰ συνέλαβον τοὺς ἐξῆς φυγοδίκους: Ι. Τσουκαλᾶν, Ι. Πλούμην, Σ. Κορκοנדζόλαν καὶ Μ. Σκούζην, φυγοποινοὺς δὲ τοὺς ἐξῆς Θ. Πατοῦχαν, Ν. Παπαθανασίου, Γ. Ἀποστολόπουλον, Α. Ἀλεξόπουλον, Ι. Παύταν, Α. Γαροῦλην, Ζ. Παπανικολάου, Γ. Σγυροῦζαν, Κ. Καραθανάσην καὶ Ν. Ράικον. Καλααά!

Καὶ ἐν νοστιμώτατον. Ὁ νομαρχὴς Λαρίσσης διατελεῖ χωρὶς γραφῆα καὶ χωρὶς κλητῆρα, οὐδενὸς δεχομένου νὰ ὑπηρετήσῃ διὰ τὸ γλίσχρον τῆς μισθοδοσίας.

Οὐδεὶς προσεβλήθη ἐξ εὐλογίας ἐν Ἀθήναις ἐν δὲ Πειραιεὶ ἐνεβολιάσθησαν χθὲς 42 ἄτομα.

Παρεδόθη εἰς χεῖρας τοῦ φοβεροῦ ἀλχημικοῦ ἀστυνομικοῦ ἱατροῦ Γούζαρη τὸ ὑποκάμισον τοῦ εὐρεθέντος νεκροῦ Βοΐσκων διὰ νὰ ἀνεύρῃ ἔχνη σοδομιτισμοῦ καὶ ἐξηγήσῃ τὸν φόνον.

Διετάχθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἡ κατασκευὴ μεγάλης ἀποθήκης πολεμοφοδίων ἐν Πειραιεὶ, κατὰ τὴν θέσιν Ἀλώνια.

Ἄλλη πάλιν πυρκαϊὰ χθὲς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Παναγιώτου Ὑψηλάντου, ἀνωθεν τῆς ἀγορᾶς, πεπληρωμένη ἀχύρου καὶ ξηροῦ χόρτου. Ἡ οἰκία ὅλη ἀπετεπρόθη καὶ ἡ ζημία ὡς 3000 δρ.

Ἄλλη καρροκτονία ἐν Λαυρίῳ, ἐπταετοῦς παιδαρίου ὑπὸ τοῦ καρραγωγέως Παναγιωτάκου. Τὸ παιδίον καταπλακωθὲν ὑπὸ τοῦ θηρίου ἀπεβίωσε μετὰ δύο ἡμέρας.

Ἄλλη δὲ καρροκτονία, ἐν Δαρνίῳ, εἰς θέσιν Στέρνα, τραυματισθέντος τοῦ Σπυρίδωνος Γκίνην.

Ἰησοῦτῶν βδελυγμίαι ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμιλίᾳ. Ἰησοῦται τινες ἐκ τῶν διωχθέντων ἐκ Γαλλίας κατώρθωσαν νὰ πείσωσι τοὺς κατοίκους τοῦ Μοστρατῆ καὶ Σογιουτσᾶκ χωρίων βουλγαρικῶν, ὅτι ὁ διάβολος εἶχεν ἐγκατασταθῆ εἰς τὰ δύο ἀνωτέρω χωρία, καὶ ὅτι αὐτοὶ μόνοί δύνανται νὰ τὸν ἀποδιώξωσιν ὡς φάρμακον δ' ἐπρότεινον τὴν ἐν τὸν Πάπαν πιστιν, ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει τῆς ἀπολαύσεως τοῦ Πάπικοῦ παραδείσου, ἐνθα ἐκάστη ψυχὴ λαμβάνει κατ' ἑτοῦς 100 κοιλὰ ἀραβοσίτου· ἄλλως τὰ καζάνια τῆς κολάσεως τοὺς ἀναμένουν. Οἱ χωρικοὶ, οἵτινες ἐπίστευσαν τοὺς λόγους τῶν, καὶ τινες μάλιστα εἶδον καὶ τὸν διάβολον μεταβαίνοντα ἐπὶ πρασίνοῦ ὄνου ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἕτερον χωρίον, προσέφεραν εἰς τὸν Ἰησοῦτα γῆπεδα καὶ ἄγρους πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν καὶ ἀποδιώξιν τοῦ διαδόλου. Μονὴ ἐκτίσθη μετὰ ἐξαρτημάτων καὶ ἀποθηκῶν, οἱ ἄγροι ἐκαλλιέργηθησαν, τὰ εἰσοδήματα ἐπολλαπλασιάσθησαν, καιοὶ χωρικοὶ ἐπίστευσαν ὅτι ἔσωσαν τὴν ψυχὴν τῶν. Ἀλλὰ οἱ

Άγιοι πατέρες μετά τας ψυχάς ἐφρόντισαν καὶ περὶ τῶν σωμάτων. Διὸ ἐφθεῖραν καὶ ἤτιμασαν τὰς θυγατέρας, τὶς νύμφας καὶ τὰς συζύγους, τῶν καλῶν χωρικῶν, οἵτινες ἤδη ἀνοίξαντες τὰ μάτια τῶν, καταγγέλλουσι τὰ αἵματι ταῦτα δι' ἀναφορὰς τῶν πρὸς τὸν βούλγαρον ἐπίσκοπον Ἄδριανουπόλεως, ζητοῦντες πρὸς τοῦτους τὴν ἐπιστροφὴν τῶν δωρηθῆσάν γαιῶν, καὶ μυριάκις προτιμῶντες ἓνα διάβολον ὅστις δὲν τοὺς ἐνοχλεῖ, ἀπὸ πολλοῦς τοιοῦτους.

Σημεῖον τῶν καιρῶν. Μία κυρία μᾶς ἀνακοινεῖ ὅτι εἰς τὸ ἐνοικιαστήριόν του ἐπέμενον εἰς ἰδιοκτητὴς νὰ τεθῆ ὡς ὄρος ὅτι δὲν θὰ ἀναβαίνουν τῆς σκάλης περισσότεροι ἀπὸ ἑξήμαζυ διότι φθείρονται τὰ σκαλοπάτια. Τὸ ἄκρον ἄκρον ἐν ταύτῃ περιπτώσει θὰ ἦνε ἐνοικιάζων τις εἰς παχυσκαρόν τινα κύριον ἢ κυρίαν νὰ προτείνῃ ὡς ὄρον νὰ μὴ ἀναβαίῃ ὄλος μαζυ, ἀλλὰ πρῶτα ὁ μισός, καὶ ἔπειτα ὁ ἄλλος μισός.

Ἐπειδὴ ἀρκετὸν καιρὸν ἔχομεν νὰ ἀκούσωμεν κανένα φῶνον ἢ κανένα ἀκρωτηριασμὸν ἀπὸ ἀπροσεξίαν ἀμαξηλατῶν, ἢ ἀστυνομία δὲν δίνει πλέον ἓναν παρᾶ. Διὰ τῆς κατὰ τὸ ἐσπέρας στοιβαγῆς ἐξ ἀνθρώπων πλατείας τοῦ Συντάγματος αἱ ἀμαξαι διέρχονται κατὰ διαφόρους διευθύνσεις ὡς βεβη Ἰνδῶν πολεμιστῶν, προκαλοῦσαι συνωθησμὸν καὶ σπρωξίματα καὶ ἀπειλοῦσαι καταπατήματα. Παρακαλεῖται ὁ κ. διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας νὰ σπεύσῃ προλαμβάνων τὴν ἐκ νέου αἱμάτωσιν τῶν κακυρῶν τριγῶν τῶν ἀμαξῶν, καὶ ἀναγκάζων τοὺς ἀμαξηλάτας νὰ ὀδηγῶσι τὰς ἀμαξὰς τῶν διὰ τοῦ μεταξυ τοῦ πεζοδρομίου καὶ τῆς πρώτης σειρᾶς τοῦ κορνεῖου Γιαννεπούλου τραπεζῶν δρομῖκου, ὁ ὁποῖος ἀπλοῦται ἐκεῖ οἰοῦναι χαραχμένη ἀπὸ μηχανικῶν καὶ σχεδὸν ἀπαιτοῦσα διαβάσεις ἀμαξῶν.

Ἐχομεν καὶ ἄλλους ληστῶν βουλγάρων, ἐκτός τῶν ἄθλων τῶν πολιτευτῶν καὶ τῶν διδασκάλων τῶν. Ἀρσται βούλγαροι προσέβαλον τὸν σταθμὸν Ἰσικλάρ, κείμενον ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Βάρνης Ρουστουκίου. Ἀφοῦ ἐπλήρωσαν ἐπανειλημμένως τὸν σταθμάρχην, παρέβιασαν τὸ χρηματοκιβώτιον, ἐλπίζοντες ὅτι θὰ εὕρωσι σημαντικὰ ποσά, ἀλλ' ἀγνοοῦντες ὅτι ἅμα ὑπερβῆ τὰς 20 λίρας τὸ ἐς τοῖς χρηματοκιβωτίοις ποσόν, ἀποστέλλεται εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον. Ἐκμανέντες ὅθεν διότι δὲν εὗρον πλείοτερα τῶν 600 γροσιῶν ἀπῆγαγον τὴν δεκαεπταετῆ θυγατέρα τοῦ σταθμάρχου, ἐπὶ τῆ ἐλπίδι ὅτι θὰ ἐξαναγκάσωσι τὴν ἑταιρίαν νὰ πληρώσῃ λύτρα.

Ἐλύθη αἰσίως καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐνοικιάσεως ἑλληνικῆς οἰκίας ἐν Σέρραις εἰς τὸν βούλγαρον Σαρράφωφ διὰ βουλγαρικὸν οἰκοτροφεῖον, ἐκκενωθεῖσας τῆς οἰκίας καὶ ἐξωσθέντος τοῦ Σλαουακιστοῦ. Ἡ ἐξέγερσις τοῦ λαοῦ συνετέλεσε πολλὴ εἰς τὴν αἰτίαν αὐτὴν λύσει, διότι ἡ Διοίκισις, φοβηθεῖσα μὴ συμβῶσι ταραχαί, ἐπέισε τὸν βουλγαροδιδάκταλον ὅπως ἐξέλθῃ ἐκείθεν, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κωνσταντινουπόλις, 21 Σεπτεμβρίου

Ὅποταν ἡ θέσις τινὸς καταστῆ πλέον ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔσποιν ἀνοικιότητος, τότε αὐτὸς ἀρχεται σκεπτόμενος περὶ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν κατ' αὐτόν. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιστάσει, εἰ μὴ, καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδεῶν τοῦ Σιοπενγῶου καὶ Ἀρτμάνου αὐτοκτονήσῃ, συλλαμβάνει πλείστα μὲν σχέδια,

γαστάσιον τοῦ Πόντ' Ἀθῶν, μεταχειριζόμενος τὸν σιδηρον αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ τρέφῃ τὴν παραγωγὴν ἐκείνου. Τώρα πλέον ἦτο ἐκτός κινδύνου καὶ κύριος τῶν ὑποθέσεων του. Ἡσθάνετο τὸν ἑαυτὸν του ἰκανὸν νὰ δώσῃ εἰς αὐτὰς σημαντικὴν ἐκκατασιν. Διατρεφόμενος ἐν τῇ χώρᾳ, ἠδύνατο νὰ ἐκτεθῆ εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ νὰ γείνῃ βουλευτής. Ποῖος ἤξευρε; Ἴσως ἢ ὕψωσις αὐτὴ ἐκολάκευε τὴν Κλαίρην. Ἐπειτα μήπως καὶ αὐτὴ ἢ βιομηχανία δὲν ἦτο δύναμις ἐν τῇ ἐποχῇ ταύτῃ τοῦ χρόματος;

Καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ ἐλπίς ἀνεγεννᾶτο ἐν τῇ καρδίᾳ του. Ἄνελαβε τὸν δρόμον του. Ἦδη ἐξήρχετο τοῦ δάσους. Οἱ καλύπτοντες τὴν κοιλάδα λειμώνες ἐξηπλοῦντο δεξιᾷ του, ἀμικτερὰ του ἐξετείνοντο αἱ σειραὶ τῶν βράχων, αἱ χρησιμεύουσαι ὡς βάσις εἰς τὸν λόφον. Ἐπὶ τῶν βράχων τούτων ἦσαν καὶ αἱ εἰσοδοὶ τοῦ μεταλλείου. Μικρὸς σιδηροδρομος, ὁ μάλῳς ἀνηφορικὸς, ἀνέβαινε πρὸς τὰς στοάς, φέρων κατ' εὐθείαν τὸ μέταλλον πρὸς τὸ ἐργαστάσιον.

Ὁ Φίλιππος ἀποτόμως ἀποσπασθεὶς ἀπὸ τὰς σκέψεις του, ἀπερασιεὺς νὰ πάσ νὰ βίβῃ ἐν βλέμμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ στρέφειν ἔλαβε τὸν δρόμον τοῦ μεταλλείου. Ἐπὶ μικροῦ λοφιδίου ὑψοῦτο ἡ μπαράκα τοῦ ἀρχιεργάτου, ὅστις ἦτο ἐπιφορητισμένος νὰ ἐξελέγῃ τὴν ἐξαγωγήν. Ἐκεῖ διηυθύνετο ὁ Φίλιππος. Καθόσον ἐπλησίαζε τοῦ ἐφαινετο ὅτι ἤκουε φωνὰς. Ἀσυνήθης ταραχὴ ἐπεκράτει ἐν τῇ εἰσοδῶν

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνήχ. ἰδ. ἀριθ. 173)

Ὅσα μετρητὰ εὗρε τὰ μετεχειρίσθη εἰς τὸ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς καλὴν κατάστασιν ὄλας τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ πατρὸς του. Ἐπειτα ἀφοῦ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ταῖς ἀπέδωκε κατ' ἄρχας μὲν τὴν κίνησιν, ἔπειτα δὲ καὶ τὴν εὐτυχίαν, τὰς ἐπώλησε, μὴ κρατήσας εἰμὴ τὰ σιδηροεργεῖα, τῶν ὁποῖων τὴν ἀξίαν εἶχε κατανοήσει.

Ἐντὸς ἐπτά ἐτῶν εἶχεν ἐκποιήσει ὄλην τὴν πατρικὴν κληρονομίαν καὶ τώρα δὲν εἶχεν εἰμὴ τὸ χυτήριον τοῦ Νιβερναι, τὸ ὁποῖον ἐμεταλλεύετο παραλλήλως μὲ τὸ ἐρ-

ἀλλ' εἰς οὐδὲν εὕρισται τὰ πράγματα ἐξοικονομῶν. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπάρχῃ τι ὅπερ δύναται νὰ ἐξαγάγῃ αὐτὸν τῆς δυσχεροῦς θέσεως, ἐπειδὴ πάσαι αἱ σκέψεις αὐτοῦ περιορίζονται εἰς ἓν μόνον σημεῖον, παραβλεπομένων πάντων τῶν ἄλλων, ἅτινα σχετίζονται πολὺ ἢ ὀλίγον πρὸς τὸ ζήτημα, εἴτε ἐκ κακῆς εἴτε ἐκ καλῆς θελήσεως, τοῦτο ἀκριβῶς παραμελεῖται. Οὕτω δὲ τίθενται μὲν εἰς ἐφαρμογὴν πολλὰ σχέδια ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος. Τοιοῦτον λοιπὸν τι συμβαίνει τῇ Τουρκίᾳ. Αὕτη περιορισμένη ὄλας ἐπιζητεῖ τὴν διαρρυθμίσιν τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς ἀδιακόπως ἐπὶ σχεδίων σκεπτομένη, μὴ σταθμίζουσα καλῶς τὰ πράγματα καὶ μὴ ἐπιζητούσα τὴν διαρρυθμίσιν αὐτῶν ἐν τῇ γενικῇ διαρρυθμίσει. Βεβαίως ὅταν αὕτη ἀναπτύξῃ τὸ ἐμπόριον διὰ παντός πρὸς τοῦτο μέσου, αἰρούσα πᾶν τὸ εἰς τοῦτο πρόσκομμα, τακτοποιήσῃ τὰ τῶν τελωνείων αὐτῆς, ἐν οἷς διὰ τὸ ἐλάχιστον εὕρισται τι κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον τὸν διάβολόν του, ἀγωνιζόμενος ἐπὶ ἡμέραν νὰ περιφέρῃ ἐν κερτέρῳ μόνον ἀπὸ γραφείου εἰς γραφεῖον καὶ νὰ εὕρῃσῃ τοὺς ὑπάλληλους τρώγοντας ἢ ποιούοντας τὸ γαρᾶλι (προτευχὴν) ἢ τοὺς πόδας νύπτοντας καὶ πλείσθ' ἕτερα ἐν ὄρα ἐργασίας ὅταν ἀναπτύξῃ παντὰς τοὺς πόρους αὐτῆς, οἵτινες καὶ πλοῦτοι καὶ ἰκανοὶ εἶνε, ἐνθαρρύνουσα τὰς ἐπιχειρήσεις, παρέχουσα ἄνευ δυσκολιῶν ἄλλα μετ' εὐκολιῶν προνόμια κτλ. ὅταν, λέγω, πάντα ταῦτα καὶ πλείσθ' ἕτερα κανονισθῶσι, τότε μόνον δύνατὴν καὶ τὰ οἰκονομικὰ νὰ διαρρυθμισθῶσιν. Πλὴν αἱ ἰδέαι αὐταὶ οὐδέλας διέρχονται καὶ εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ διέλθωσι τοῦ νοῦ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, ἥτις σκεπτομένη μονομερῶς καὶ περιορισμένως ἀνέθηκε τῷ ὑφυπουργῷ τῶν οἰκονομικῶν γερμανῶν Βεττενδάρφ βῆθ' ὅπως συντάξῃ περὶ τοῦ ζητήματος τοῦτου ἕκθεσιν λαμβάνων ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἐν Γερμανίᾳ περὶ αὐτοῦ. Ὁ ὑπάλληλος οὗτος τῆς Πύλης, ὅστις εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς, εἶως ὑπὸ ἀγαθῶν ἐμμορῶμενος ἰδεῶν, ἀλλὰ βεβαίως θὰ πάθῃ, ὅτι καὶ ἄλλοι, ἐργασθεὶς ὑπέβαλεν πρὸ

τῶν στοῶν. Ὁ διευθυντὴς τῶν σιδηροεργείων ἐτάχυνε τὸ βῆμα· μετὰ τινὰς στιγμὰς δ' εὕρισκετο ἐπὶ τῆς θέσεως, ἔνθα παρετρεῖτο ἡ κίνησις καὶ ἠδυνήθη νὰ μάθῃ τί συνέβαινε.

Εἶχε λάθει χώραν κατὰπτωσίς τις χωμάτων προελθούσα ἀπὸ εἰσορὴν ὑδάτων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ σιδηροδρόμου. Αἱ ἀμαξαι ἀνετράπησαν καὶ εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ τοίχου, ἐπισπόμεναι ἄμμου καὶ κατακρημνισθειῶν σανιδῶν, εἶχε καταπλακώσει τὸν ὁδόν τῶν τραίνων, δεκαπέντε ἐτῶν παιδί. Μερικοὶ ἐργάται καὶ τινες γυναῖκες, ἐλθούσαι ταχέως ἀπὸ τὸ χωρὶν ἐσχημάτιζον ζωρὸν κύκλον, εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁποῦ, χειρονομούσα, ἔκλαιε θρηνηδῶς μία γυναῖκα.

Ὁ Φίλιππος παραμερίζων τοὺς παρεριστοιμένους εἰσῆλθε ζωρῶς εἰς τὸ μέρος τοῦ κύκλου.

— Τί εἶναι λοιπὸν; ἠρώτησεν ἀνησυχῶς.

— Ἄ! κύριε Δερβλάυ! ἐστὲναξενὴ γυναῖκα διπλασιαζούσα τὰς χειρονομίας καὶ ὀλοβίζουσα μδλις εἶδε τὸν διευθυντὴν τῶν σιδηροεργείων, τὸ παιδί μου τὸν Ἰακωβό μου, τὸν πῆρε τὸ βραχόνι καὶ ἔχει τρία τέταρτα τώρα ποῦ εἶναι κει ἀπὸ κάτου!

— Καὶ τί ἔκαναν διὰ τὸν εὐγάλου; ἠρώτησε ζωηρῶς ὁ Φίλιππος, στρεφόμενος πρὸς τοὺς ἐργάτας.

— Ἐβγαλαν ὄσα χῶματα μπορούσαν εἶπεν ἀρχιεργάτης τις, δεικνύων πλατεῖαν ὄπην, ἀλλὰ τώρα δὲν τολμοῦμε νὰ

αἷς εἰς Γερμανίαν ἀναχωρήσεως αὐτοῦ μακρὰν ἕκθεσιν περὶ τοῦ ζητήματος.

Ἡ ἕκθεσις αὕτη ἐπίσης εἶνε λίαν περιορισμένη καὶ ἐξέταζει μόνον τὰ σχετιζόμενα μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν. Οὕτω ἐν τῷ πρώτῳ αὐτῆς μέρει, ἡ ἕκθεσις αὕτη περιγράφει λεπτομερῶς τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων ἐν Πρωσίᾳ καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν προσόδων κτλ. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ πραγματεύεται τὰ περὶ τῆς τοπογραφικῆς ἐκτάσεως τῆς Τουρκίας ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τῆς Πρωσίας ἀνευρίσκουσα μεγίστην διαφοράν ἐν τῷ συναικισμῷ ὅστις ἐστὶ μικρὸς ἐν Τουρκίᾳ, μέγας δ' ἐν Πρωσίᾳ. Περιέργον ὅτι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν συγκοινωνιῶν ὁ Γερμανὸς τούρκος ὑπάλληλος δὲν θεωρεῖ ὡς ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, ἀλλὰ προτείνει τὴν ἀποδοχὴν τοῦ προσικοῦ συστήματος, ὅπερ ὡς λέγει, βασίζεται ἐπὶ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, ἄνευ αὐτῶν. Ἀκολούθως γίνεται λόγος περὶ τῆς δημοσιονομικῆς ὑπηρεσίας ἐν Πρωσίᾳ, ἥτις προτείνει ν' ἀποχωρισθῇ ἐν ταῦθα ἀπὸ παντός ἄλλου κλάδου καὶ συγκεντρωθῇ εἰς χεῖρας τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Μετὰ ταῦτα εἰσέρχεται εἰς διαφόρους λεπτομερείας τῆς ὑπηρεσίας ἀφορώσας.

Ἐν γένει ἡ ἕκθεσις εἶνε λίαν καλὴ καὶ ἡ καθολοκληρίαν αὐτῆς ἀποδοχὴ καὶ ἐφαρμογὴ ἠθέλεν εἶσθαι ἔργον προόδου τινος. Δυστυχῶς ὅμως φαίνεται ὅτι καὶ αὕτη θέλει λάθει τὴν τύχην καὶ πολλῶν ἄλλων, καθότι παρεπέμφθη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων ὅπως ἐφαρμοσθῶσι μέρη τινὰ αὐτῆς, τοῦτέστιν ὅπως τεθῆ ἐν τοῖς ἀρχείοις.

— Τέλος πάντων ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ὁ λόρδος Λούεφφριν ἀναπνέει τὴν βοσπόρειον αὔραν. Ἐσχεν ἤδη συνέντευξιν μετὰ τῶν διαφόρων ὑπουργῶν καὶ κυρίως μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ. Προσεύχεται θέλει ἐμφανισθῇ τῷ Σουλτάνῳ.

— Ὁ πρέσβυς τῆς Τουρκίας ἐν Ἀθήναις Τεφεκὴ βέης ἀ-

γγιζοῦμε τὰ ξύλα, γιατί λίγο νὰ λαθέψουμε θὰ πέσουν ἀπάνω ἰστὸ παιδί καὶ θὰ τὸ σκοτώσουνε...

— Ἄχ! προτίτερα μᾶς ἐμίλαγε ἀνέκραξεν ἡ μητέρα τοῦ κινδυνεύοντος μὲ ἀπελπιστικὴν φωνήν, τώρα οὔτε ἀκούγεται. Θάσκασε πιστεύω. Ἄχ! παιδί μου, αὐτοῦ θὰ τὸ ἀφήσῃς;

Καὶ ἡ δυστυχὴς ἐκρηγνυμένη εἰς λυγμούς ἐπέσε λιπόψυχος ἐπὶ τῆς χλόης. Ρίπτων τὸ ὄπλον του εἰς τὰς χεῖρας τῶν παρευρισκομένων ὁ κύριος Δερβλάι, ἐξηπλώθη προύμματα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔχων τὸ οὖς προσκεκολλημένον εἰς τὴν ὄπην ἤκουσε. Νεκρικὴ σιγὴ ἐπεκράτει εἰς τὸν ἐξ ἄμμου τάφρον, ὅπου ἦτο τὸ παιδί.

— Ἰάκωβε! ἐφώναξεν ὁ κύριος Δερβλάυ μὲ φωνὴν γινομένην πένθιμον καὶ ὑπόκωφον ἐν τῇ ὑπογίῳ ἐκείνῃ κλίνῃ. Ἰάκωβε! μ' ἀκούε;

Εἰς στεναγμὸς τῷ ἀπέκτισε καὶ μετὰ τινὰς στιγμὰς οἱ διακεκομμένοι καὶ ἀσθενεῖς οὗτοι λόγοι ἐφθασαν μέχρις αὐτοῦ.

— Ἄ! κύριε! σεῖς εἴσθε! ἂν εἴσθε σεῖς ἐσώθηκα.

Ἡ ἀφελὴς αὕτη ἐμπιστοσύνη ἐτάραξε τὸν Φίλιππον, καὶ ἀπεφάσισε νὰ δοκιμάσῃ καὶ αὐτὸ τὸ ἀδύνατον διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐλπίδα τοῦ παιδιοῦ.

— Μπορεῖ νὰ κινηθῇ; τὸ ἠρώτησεν ἐκ νέου.

— Ὅχι ἐψιθυρίσεν ὁ μικρὸς ἀσθμαίνων καὶ σχεδὸν πνιγόμενος, ἔπειτα μοῦ φαίνεται ὅτι ἔσπατα καὶ τὸ πόδι μου.

Ἄλλ' ὁ Οὐμβέρτος ἔσπευσε νὰ τὸν καθησυχάσῃ μὲ τοὺς φιλικούς του αὐτοὺς λόγους : Εὐρίσκομαι πάντοτε καλά ὅταν εἶμαι πλησίον σου ! Ἐπὶ τοιοῦτον βασιλεῖα καὶ πρωθυπουργὸν εἶνε ἀδύνατον ἐν ἔθνος νὰ μὴ ἔχῃ λαμπρὸν παρὸν καὶ λαμπρότερον μέλλον· ἀλλ' ὑπὸ πρωθυπουργὸν Τρικούπην, καὶ . . . κτλ. πῶς νὰ βρεθῇ τὸ πτωχὸ τὸ ρωμαϊκόν ;

Καὶ ὁ μέγας Ρωσογάλλος ποιητὴς Τουργένεφ δὲν εὗρε μετὰ τὸν θάνατόν του τὴν πάνδημον ἐκείνην ἐκδήλωσιν ἧτις εἶνε τὸ στοιχειώδες γνῶρισμα τῆς ἐκτιμῆσεως τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ὑπὸ τοῦ λαοῦ των. Ὁ θάνατός του εὗρε ἐν Ρωσίᾳ καὶ ἀνθρώπους ψυχροτέρους τῆς χιόνας των, πολλοὺς δὲ δημοσιογράφους τηρήσαντας ὁμοίαν τοῦ θανάτου του σιωπὴν ! Οἱ φοιτῆται τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πετροπόλεως ἠθέλησαν νὰ καταθέσωσιν ἐπὶ τοῦ νεκροῦ του στέφανον, ἀλλ' ὁ ἀνοιχθεὶς πρὸς τοῦτο κατάλογος κατεσχέθη, ὁ δὲ στέφανος θὰ κατατεθῇ ὑπὸ ἰδιωτικὸν ὄλως χαρακτῆρα. Τὸ φέρετρόν του δὲν θὰ διέλθῃ διὰ τῶν δημοσιωτάτων ὁδῶν, ἀλλὰ θὰ τὸ φέρουν κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Βέλικοβο διὰ τινος ἐριμικῆς συνοικίας.

Τόσον εἶνε βέβαιον ὅτι καὶ τῶν νεκρῶν φοβοῦνται τὰς μηδενιστικὰς σφαίρας οἱ ἰσχυροὶ ἐν Ρωσίᾳ !

ΑΛΛΗ ΦΟΡΑ

Sonetto

Ἄλλη φορὰ 'ς τὸ δάσος, 'ς τὸ σκοτάδι,
Καρτέριζε ὁ ληστής τὸ διαβάτη, . . .
Καὶ τώρα εἰς τῆς μάρσας τὸ παιγνίδι,
τοῦ πῆνει τὸ πουκάμισο ἀπ' τὴν τλάτη! . . .

Ἄλλη φορὰ, 'ς τὴ μέση του στολίδι
Εἶχε πιστολομάχαιρα δεμάτι. . .
Καὶ τώρα εἰς τὸ κλέφτικο ταξεῖδ:
Τὴν τσέπη ἔχει Λούβια γεμάτη! . . .

Ἄλλη φορὰ μὲ ρούχα λερωμένα
Ἐγύριζε. . . καὶ τώρα εὐγενῆς
Εἰς τοῦ Μπεριέ τὰ ἔχει καμωμένα! . .

Ἄλλη φορὰ τὸν ἔλεγε γανεῖς
Ληστή. . . καὶ τώρα ; . . τώρα, ὠμοίμενα !
Λέγεται—τί ντροπή!—Ὁμογενής! . . .

Ἄλοδες

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Βιέννη, 4 Ὀκτωβρίου. Ἡ «Φρενδεμβλάτ» ἀναίρει τὰς ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ τύπου διαδοθείσας φήμας, καθ' ἃς ἀποδίδεται τῇ Αὐстро-Οὐγγαρία σκοπὸς ἐπεκτάσεως τῆς ἑαυτῆς κυριαρχίας μέχρι Θεσσαλονίκης. Ἡ Αὐстро-Οὐγγαρία, ἐξυκολουθεῖ τὸ ἡμιπέσημον φύλλον, δὲν σκοπεῖ εἰμὴ τὴν ἐν τῇ χειρσόνῳ τοῦ Αἴμου παγίωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου.

Αἱ πάντοτε συμβαθεὶς καὶ εὐμενεῖς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐκδηλώσεις αὐτῆς θὰ βοηθήσωσι τὰς ἐκπληρώσῃ τὴν ἐκπολιτιστικὴν ἐντολήν της ἐν Ἀνατολῇ.

Κοπευχάγη, 3 Ὀκτωβρίου. Ἡ ἀναχώρησις τῆς ΑΑ.

ΜΜ. τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασίλισσας τῶν Ἑλλήνων ὤρισθη τὴν Κυριακὴν.

Μαδρίτη, 4 Ὀκτωβρίου. Ἀδεται ὅτι ἡ Ἰσπανία θὰ πέμψῃ πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς γαλλικῆς Δημοκρατίας διακοίνωσιν περὶ τῶν ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ ταξείδιον τοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου συμβάντων.

Παρίσιοι, αὐθημερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον 417. Γαλλικὴ ράντα (rente) 107,75. Τουρκικὸν δάνειον 9,95. Πανοποιημένον αἴγυπτ. 358. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου 25,27.

ΣΕΡΡΑΙ

Τὸ γνωστὸν καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν βιβλιοπωλεῖον

ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΜΑΝΘΟΥ καὶ ΓΙΩΝ

ἐν Σέρραις, Ὁδὸς Ὁρτᾶ-Τσαρσῆ, ἐπλουτίσθη ἐσχάτως διὰ προμηθείας, ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ ἐλθόντος ἐπίτηδες εἰς Ἀθήνας, ὄλων τῶν εἰδῶν τῶν βιβλίων, διδασκτικῶν, ἐπιστημονικῶν, φιλολογικῶν, ἱστορικῶν, κλπ. κλπ.

Οἱ διδάσκαλοι τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μακεδονίας παραγγέλλοντες βιβλία κατὰ ποσότητας θὰ εὐρίσκουσι μεγάλην συγκατάθεσιν.

Ἐν τῷ αὐτῷ βιβλιοπωλεῖῳ πωλοῦνται καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ **Μη Χάνεσαι** ἐκδοδόμενα μυθιστορήματα, κατὰ τε σῶματα καὶ φυλλάδια.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

τὸ μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Κλαρετῆ πωλεῖται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις Ἀντωνιάδου, Μπέκ (ὁδὸς Ἐρμού) καὶ ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖῳ Νάκη (ὁδὸς Αἰόλου) ἀντὶ **1.80.**

Ἐν ταῖς αὐταῖς βιβλιοπωλείοις πωλοῦνται ἐπίσης καὶ οἱ **Κρητικοὶ Γάμοι** κατὰ φυλλάδια πρὸς **10** λεπτὰ ἕκαστον.

Ἐσαύτως καὶ ἐν τῷ Γραφεῖῳ μας.

Φ ΟΙΤΗΤΗΣ ἐκ Θεσσαλίας, ἀριστα κατηχησμένος, τελειόφοιτος τοῦ Γυμνασίου Ἀδριανουπόλεως καὶ φέρων πλείστα συστατικὰ τοῦ ἠθικωτάτου χαρακτῆρος του ζητεῖ οἰκογένειαν ἐν ἣ νὰ διδάσκη διατελῶν οἰκτρόφος ἢ διευθύνει εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Ο Ιατρός-χειρουργὸς κύριος **Λούης** μετόκησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Σωκράτους οἰκίαν του, ἀκριβῶς ὅπισθεν τῆς Δημαρχίας. Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς **7—8 π. μ.** καὶ ἀπὸ τῆς **2—4 μ. μ.**

ΖΗΤΕΙΤΑΙ φοιτητὴς ἢ μαθητὴς γυμνασίου, ὅπως εἰσέλθῃ ὡς οἰκτρόφος παρ' οἰκογενεῖα, ἢ τὰ μέλη λαλοῦσι μόνον τὴν γερμανικὴν, πλὴν τοῦ οἰκογενειάρχου Ἕλληνας ὄντος, ἀλλὰ διατρέψαντος ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ἐν Βιέννῃ. Τελεία περιποίησις, τροφὴ καθαρὰ, καὶ ἐγγυήσεις ταχυτάτης ἐκμαθήσεως τῆς γερμανικῆς. Ἡ Διεύθυνσις, παρὰ τῷ κ. Εὐσταθιάδῃ, Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου, Ἄρ. **48.**

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρὸς ἐνοικίωσιν μικρὰ οἰκία ἢ ὀροφος οἰκίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σιαδίου εἰ δυνατόν ἢ κατὰ τὴν συνοικίαν **Κολοράκι**, μὲ τρεῖς δωμάτια, μετὰ ἢ ἄνευ ἐπιπλῶν. Ἡ Διεύθυνσις εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς **Αἰγύπτου** (6, ε)